

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

İNSAN HAKLARINI İNCELEME KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

16 Şubat 2012 Perşembe

İNSAN HAKLARINI İNCELEME KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

16 Şubat 2012 Perşembe

----0----

K O N U

Terör mağdurlarının dinlenmesi (Devam)

Sayfa

1:31

İÇİNDEKİLER

	<u>İl</u>	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM		1:27
Oya ERONAT	Diyarbakır	2, 5:6, 8, 19:22
İrfan BİLGİN		2:9, 10, 29
İhsan ŞENER	Ordu	5, 9, 13, 18:19
Hüseyin AYGÜN	Tunceli	6:8, 16:17, 23
Hamza DAĞ	İzmir	7:8
Adil KURT	Hakkâri	9:10, 21:22
Muhammed Murtaza YETİŞ	Adıyaman	10:11
Naif ERDOĞAN		11:14, 19, 24:26, 28:29
Begüm ERDOĞAN		13, 14:15, 16, 17, 19, 20, 29:30
Necdet ERDOĞAN		15:16, 23, 29
Refik ERYILMAZ	Hatay	17:18, 24:25
Sırrı Süreyya ÖNDER	İstanbul	20, 26:27
Yusuf HALAÇOĞLU	Kayseri	22:27
İKİNCİ OTURUM		28:31

Açılma Saati: 11.12

Kapanma Saati: 12.50

BİRİNCİ OTURUM

16 Şubat 2012 Perşembe

Açılma Saati: 11.12

BAŞKAN : Ayhan Sefer ÜSTÜN (Sakarya)

-----0-----

BAŞKAN - Değerli komisyon üyeleri, değerli milletvekillerimiz, toplantımızı açıyoruz.

Bugün, komisyonumuzu Bilgin ve Erdoğan aileleri teşrif ettiler. Aramızda Sayın İrfan Bilgin var.

İrfan Bilgin, 1961 yılında Tunceli-Pertek'te 8 çocuklu bir ailenin 5'inci çocuğu olarak dünyaya geldi. 1984 yılında Akdeniz Üniversitesi makine bölümünden mezun oldu. Şu anda kendisine ait şirkette ticari faaliyetlerini sürdürmektedir.

Ağabeyi Kenan Bilgin, 1959 Tunceli-Pertek doğumluydu, lise mezunuydu ve Türkiye Devrimci Komünist Partisi davasında 1978 ve 1982 arasında dört yıl cezaevinde kaldı. Kenan Bilgin, askerlik sonrası Eskişehir'de yirmi ay gözetim altında ikamete tabi tutuldu. Daha sonra İstanbul'a yerleşti. 12 Eylül 1994'te Ankara'da gözaltına alındı. Daha sonra kendisinden haber alınamadı.

İrfan Bilgin, ağabeyi Kenan Bilgin'in gözaltına alındığını öğrendikten sonra ailesiyle birlikte Ankara'ya gelerek ağabeyini bulabilmek için ilgili bakanlık ve kurumlarda girişimlerde bulunarak, görüşmelerde bulunmuş fakat Kenan Bilgin'in gözaltına alındığına dair bir bilgi dahi edinemeyerek, aylar süren çabaları sonuçsuz kalmış, bu araştırma sürecinde kardeşi Kenan Bilgin'le beraber gözaltına alınan, onunla temas eden bazı kişileri tespit etmiş fakat buna rağmen, resmî kurumlardan Kenan Bilgin'in gözaltına alındığı hususunu bile teyit edememiştir.

Ankara'daki bu girişimlerin sonuçsuz kalacağı anlaşılınca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine 1995 yılında başvurmuş, Ankara Adliyesinde taraflar dinlenerek yapılan yargılama sonucu, 2001 yılında Türkiye Cumhuriyeti 225 bin Fransız Frangı tazminat, 45 bin Fransız Frangı da mahkeme masrafı olmak üzere toplam 270 bin Frank ödemeye mahkûm edilmiştir.

İrfan Bilgin, esas amaçlarının bu olayın aydınlatılması ve sorumluların yargılanması olduğunu belirterek bu yönde girişimlerine devam etmektedir.

Bu çerçevede, İrfan Bilgin'in beyanına başvuracağız biraz sonra.

İkinci aileyi ve olayı da tanıtmak istiyorum.

Aramızda Begüm Erdoğan, Necdet Erdoğan, Naif Erdoğan var. Necdet Erdoğan ve Naif Erdoğan Namık Erdoğan'ın kardeşleri, Begüm Erdoğan ise Namık Erdoğan'ın kızı oluyor.

Namık Erdoğan, 1944 Hakkâri doğumluydu. İlk, orta ve lise öğrenimini Hakkâri’de tamamladıktan sonra bir süre Hakkâri merkezde öğretmenlik yaptı ve daha sonra Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesini bitirdi. Mezun olduktan sonra, 1975-1980 yılları arasında Hakkâri’de Devlet Hastanesinde eczacı olarak görev yaptı. 1980 yılında Sağlık Bakanlığında şube müdürü olarak atandı. Daha sonra, müfettişlik sınavını kazanarak müfettiş yardımcısı olarak göreve başladı ve teftiş kurulu başkan yardımcılığına kadar yükseldi. Evli ve 2 çocuk babasıydı.

Namık Erdoğan, 9 Mayıs 1994 tarihinde akşam saat 19.00 sularında, arkadaşlarıyla bir araya geldikten sonra kayboldu. Kayboluşunun üçüncü günü, 12 Mayıs 1994’te Namık Erdoğan’ın cesedi Kırıkkale ili Kızılırmak ilçesi yakınlarında köylüler tarafından bulundu.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Nerede kayboldu?

BAŞKAN – Ankara’ dan.

Şimdi, ilk önce Sayın İrfan Bilgin’e sözü veriyorum.

İrfan Bey, tekrar hoş geldiniz diyorum.

Buyurun

İRFAN BİLGİN – Hoş bulduk.

Öncelikle bu fırsatı bize verdiğiniz için komisyona teşekkür ediyoruz, görüşlerimiz dahilinde görüş alma açısından bizim için kıymetlidir.

Ben 1994’te kaybedilen Kenan Bilgin’in kardeşiyim.

Kenan Bilgin, 12 Eylül 1994’te Dikmen Caddesi’nde, şu Meclisin önünden geçen caddede gözaltına alınıyor, TEM’e götürülüyor ve bizim bundan haberimiz bir hafta sonra oldu. Haberimiz olduktan sonra biz Ankara’ya geldik, çeşitli girişimlerde bulunduk. O dönem İnsan Hakları Bakanı vardı, İçişleri Bakanı vardı, Başbakan Yardımcısıyla görüştük, bunlarla görüştük.

“Kesinlikle herhangi bir sorun yok, sorgudadır.” Bize ilk söylenenler bunlardı. “Sorgudadır, ortaya çıkarılır.” diye bizi birkaç gün bu şekilde oyaladılar. En son İnsan Hakları Bakanına gitmiştik. O zaman, Bakan Azimet Köylüoğlu’ydu. O “Yerin dibinde de olsa onu bulur çıkarırım.” demişti bize. Üç gün sonra gittik “Benim de yapacak bir şeyim yok, benim dışımda gelişen bir şey, benim de ona müdahale etme şansım yok, yapacak bir şey yok, çarenize bakın.” demişti bize. Aynen, bir bakan bunu söylemişti bize, insan haklarından sorumlu bir bakan.

Daha sonra, Kenan’la birlikte gözaltına alınan insanlar, kimisi mahkemeye çıktı, serbest bırakıldı, kimisi cezaevine gitti o on gün zarfı içerisinde, onlarla görüşmelerimiz oldu ve onların 14 tanesi bizzat Kenan’ı gördüklerini, Kenan’ın ağır işkence gördüğünü, Kenan’ın durumunun iyi olmadığını gördüklerini söylediler. Hatta mazgallarla birbirleriyle bağırarak konuştuklarını söylediler bize.

En son, 24'ünde Ankara'da başka bir davada tekrar tutuklanan bir avukat, Murat Demir diye bir avukat gözaltına alınıyor, oraya götürülüyor. Orada Kenan onar soruyor, mazgalda "Hangi davadan geldiniz?" diye soruyor, filan davadan geldim diyor. "Ne iş yapıyorsunuz?" diyor. "Avukatım." diyor. "O zaman sizi bırakırlar. Seni bırakırlarsa benim aileme ve İnsan Hakları Derneğine bilgi verin, ben yirmi gündür buradayım, yirmi günden beri beni kayıt altına almadılar ve sürekli işkenceye maruz kalıyorum." diyor. Böyle bir konuşma da geçiyor, o arkadaşla bizzat görüştüm ben. O arkadaşın söylediği şu: "Üç gün sonra onun kaldığı hücreye beyaz önlüklü insanlar koşarak girip çıktı ve bir daha da Kenan'dan haber alamadım, ne gördüm ne de sesini duyabildim." diyor.

O süreç içerisinde, zaman zaman benim evime iki üç kez telefon geldi. Şunu söyledi bize: "Kenan Bilgin TEM'de, Gölbaşı'na götürülmüştür." dedi. Gölbaşı'nda bir tesis varmış. "Orada sorgulanıyor ve durumu iyi değil, orada revir var, revirde tedavi edilmeye çalışıyor." demişti. Üç gün üst üste aynı saatte o insan beni aradı, bu bilgiyi bana verdi. "Peki, ben nasıl ulaşabilirim? Nasıl derdimizi anlatabiliriz? Bu insana ulaşmamız, birilerine bir şey yapmamız lazım." diye sorduğumda "Hiçbir şey yapamazsınız, oraya ulaşmanız imkânsız." demişti. Dördüncü gün, tekrar aradı "Orada yok, büyük ihtimalle Kenan öldürüldü." dedi. Tanımadığım bir telefonla gelen kayıtlar bunlar.

Bunların hepsini toplayarak biz çeşitli kurumlara başvurular yaptık ama hiçbirisinden olumlu bir yanıt alamadık.

Şu var: Ben Komisyon Başkanına da bırakacağım dosyada, o dönemde tanıklarımız açık açık Kenan Bilgin'i gördüklerini, Kenan Bilgin'le sohbet ettiklerini, mazgaldan karşılıklı konuştuklarını ifade etmelerine rağmen, savcıya çıkarıldıkları zaman bu arkadaşlar şunu söylemişti: "Bizim davamızda -aynı davadan alınan arkadaşlar- Kenan Bilgin eksik, çıkarılmadı. Kenan Bilgin niçin getirilmedi bizimle beraber savcıya?" diye savcıya soruyorlar. "O sizin sorunuz değil, susun sorduklarıma cevap verin." diyor. O günkü savcı, o arkadaşlara bu cevabı veriyor: "O sizin sorunuz değil, getirmeyebiliriz. Benim sorduğum sorulara cevap verin." diye arkadaşları azarladı mahkeme salonunda.

Devlet her açıdan bize olumsuz cevaplar verdi. Buradaki tüm bu olumsuzluklardan sonra herhangi bir olumluluk yapamadığımız için, buradaki dava da, dosya da kapatıldığı için biz Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvuru yaptık. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Ankara Adliyesinde yargılama yaptı ve bu belirttiğimiz tanıklarımız orada da dinlendi. Orada, o davayı takip eden savcı Selahattin Kemaloğlu da dinlendi. Savcı Kemaloğlu şunu söyledi: "Ben Kenan Bilgin'in davasını takip ettim, araştırdım ve çeşitli bilgiler istedim Emniyet Müdürlüğünden, Terörle Mücadeleden, bana bu bilgiler verilmedi ve ben Kenan Bilgin'in kaybedildiğine ben eminim." Orada bizzat söylendi bu, savcı tarafından söylendi ve savcı on beş gün sonra veya bir ay sonra buradan sürgün edildi,

Elmadağ'a sürgün edildi ve orada da emekli edildi yani bir Türkiye Cumhuriyeti savcısı bunu orada itiraf etti.

Yine orada ciddi bir tanışımız daha vardı yani Kenan'ın örgütsel ilişkisi olmayan bir tutuklu, orada şunu söyledi: "Kenan Bilgin'i ben dışarıda da tanıyordum." Kenan Bilgin Eskişehir'de gözetime yollandığı zaman onların evinde kiracı olarak kalmış fakat örgütsel bağları yoktu. O Rızgari Davasında gözaltına alınan bir genç, yirmi yaşlarında bir genç, o dönem Kenan'ların evinde kiracı kaldığını söylüyor. "Ben Kenan Bilgin'i Terörle Mücadelede gördüm ve tanıdım, hatta sohbet ettim. Ben o zaman küçüktüm, on, on iki yaşındayım, Kenan yirmi beş, otuz yaşındaydı, tanıdım ve kendisiyle de sohbet ettim, bizim kiracımızdı Eskişehir'de, ondan dolayı tanıdım." dedi.

Bu kadar ciddi tanıklarımız olmasına rağmen, bu kadar ciddi ifadelerin olmasına rağmen, ne yazık ki, Türkiye Cumhuriyeti bunun üstünü kapatmıştır ve böyle bir gözaltında kaybedilmiş olgusunu kesinlikle gündemine almamıştır ama ne yazık ki, ondan sonra da yüzlerce insan bu ülkede gözaltına alınıp kaybedildi.

Biz şunu söylüyoruz, bugünkü bu komisyona ben şunu söylüyorum, bir ricamızdır bu: Bu komisyonlar kurulmuştu, geçmişte de komisyonlar kurulmuştu. O komisyonlar gibi kurulmak için kurulmamalı, gerçekten bir şeyler yapmalı, Türkiye, eğer demokratik bir ülke olacaksa, insan haklarına saygılı olacaksa, ileri demokrasiden bahsediyorsak bunları önüne koyup bunlarla yüzleşmek zorundadır diye düşünüyoruz. Biz bu konuda Türkiye Cumhuriyetine, gerçekten katkı sunmaya çalışıyoruz. Bunların ortaya çıkarılıp yargılanması... Biz isim veriyoruz, biz o dönemde isimleri de verdik, onları sorgulayan timler bellidir, Kenan Bilgin'i sorgulayan tim bellidir. O dönemde, gözaltına alınan bu grupları sorgulayan timler bellidir. Her siyasi hareketin timi bellidir. Türkiye Devrimci Komünist Partiyi o dönemde TEM'de sorgulayan tim bellidir, bunu ortaya çıkarmak çok zor değildir, yani sizlerin işi çok zor değildir bunları açığa çıkarmak için. Ben onu söylemek istiyorum. Onları ortaya çıkarmak çok kolaydır, o dönemde sorgulayan timler bellidir, ortaya çıkarılmalıdır diye söylüyorum.

Yine o dönem, Ayhan Çarkın burada görev yapıyordu, Ankara'da görev yapıyordu. Ayhan Çarkın'ın son ifadelerini, son söylediklerini biliyoruz. Bu noktada da üzerine gidilmesini istiyorum, Kenan Bilgin davasında da üzerine gidilmesini istiyorum çünkü o dönem buradaydı, sorgularda bulunmuştur ve Kenan Bilgin'in nerede kaybedildiğini de Ayhan Çarkın biliyordur. Komisyon bunları dikkate alırsa işleri çok zor değildir, her konuda biz yardımcı olacağız, tanıklarımızla, yaptıklarımızla.

Biz hâlen Galatasaray'da oturuyoruz, karda, soğukta, çamurda, her cumartesi on ikide orada oturuyoruz. Niçin? Bu insanlarımız gitti. Biz onların artık geri dönmesini bekleme şansımız yok, öyle bir şansımız yok ama hiç olmazsa mezarlarımız olsun, bu insanları yok edenler yargılsın, bizi rahatlatılsın. Biz ilk oturduğumuzda şunu söyledik: "Sağ aldınız, sağ istiyoruz bu insanlarımızı." Ama

şimdi onu söyleme şansımız yok ama ne diyoruz: Bu insanlar ortaya çıkarılsın, bu ülkenin geleceği için, demokrasi için bu insanlar yargılansın. 1990'ları hatırlarız, dönemin başbakanlarını hatırlarız, emniyet müdürlerini hatırlarız, söylediklerini biliriz. Bunları dikkate alarak bunlar sorgulanmalıdır. Bizim hedefimiz budur ve biz bunun için elimizden gelen her şeyi yapmaya çalışıyoruz ve bu konuda da size yapılması gereken ne varsa yapmaya çalışırız, sizin de bu konuda işiniz çok zor değildir açıkçası, bu bilgiler, deliller yetiyor.

BAŞKAN – İrfan Bey, teşekkür ediyoruz. Sanırım, bu kadar toparladınız.

Komisyon üyelerimizden İrfan Bey'e soru yönelmek isteyen varsa söz vereceğim.

Sayın Şener.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Hoş geldiniz diyor, acınızı paylaşıyorum.

Siz şunu söylediniz: “Bu sorgulayan tim bellidir.” dava açarken bu isimlerle ilgili bir şeyiniz var mı, isimler var mı elinizde? Ayhan Çarkın'ı söylediniz. Onun dışında var mı?

İRFAN BİLGİN – İsim olarak bilmiyorum ama şunu söylüyorum: Orada bu örgütleri sorgulayan timler bellidir. Her tim her örgütü sorgulamaz. Örneğin, Türkiye Devrimci Komünist Partisinden alınmıştır, Türkiye Devrimci Komünist Partisini iyi bilen, iyi araştıran bir tim sorgular onu.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Gözaltına alındığına dair Emniyette kayıt yok; değil mi?

İRFAN BİLGİN – Yok.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Peki, onun arkadaşları size bilgi verdiğini, mazgal arkasından konuştuğunu ifade ettiğiniz arkadaşları şu anda sağ mı?

İRFAN BİLGİN – Tabii, görüşüyorum, hepsini çağırabiliriz.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Aslında onlardan birisi de olsa olurdu.

İRFAN BİLGİN - Ben dosyayı bırakacağım size, burada var onların tanıklıkları, hangisini istiyorsanız çağırabiliriz.

Şunu öğrenmek istiyorum, bu konuda da sizin yardımınızı istiyorum bu konuda: Emekli olduktan sonra bu savcıya ulaşma şansım olmadı benim. Bu konuda sizin belki şansınız olabilir.

İHSAN ŞENER (Ordu) - Sadık Kemaloğlu muydu?

İRFAN BİLGİN – Selahattin Kemaloğlu. Buna ulaşırsa... Çok ulaşmak istedim, ben ulaşamadım. Ben, kendisiyle görüşmek istedim ama siz bununla görüşürseniz, ulaşma şansınız olursa sevinirim.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Peki, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Oya Eronat, buyurun.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Önce, herhâlde kuvvetle muhtemel kaybetmişsinizdir, başınız sağ olsun diyelim önce.

Bu Selahattin Kemaloğlu dediğiniz savcı daha sonra “Kardeşiniz muhtemelen kaybolmuştur.” diyen savcı değil mi? Hani “Araştırma yapılsın.” dediniz, sonra söyledi.

İRFAN BİLGİN – Evet, burada var zaten.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ben bir şey soracaktım ama zaten İhsan Bey sordu, bu gözaltındayken onunla temas kuran insanlardan son günlerde, buraya geleceğinizi biliyordunuz, temas kurup “Siz de gelin.” gibi bir teklifte falan bulunmayı düşünmediniz mi acaba? Keşke onları da dinleseydik tabii Başkanın izniyle.

İRFAN BİLGİN – Keşke öyle bir talep olsaydı, ben şey yapardım yani her an gelebilirler ama ben isterdim açıkçası ama burası müsait midir, olur mu olmaz mı; açıkçası o açıdan ben şey yapmadım.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Bir de bir şey daha soracağım: Bu Ayhan Çarkın’ın ifadeleri var, verdiği bilgiler var. Hiç Kenan Bilgin’den bahsetti mi, yoksa sadece o zaman Ankara’da olan...

Peki, bu isim hakkında, ona bir şekilde ulaşım, bu isim de var mıydı sorgulananlar arasında? Öyle bir bilgi aldınız mı?

İRFAN BİLGİN - Ulaşamadım, öyle bir sorgulama yapamadım, öyle bir soru sormadım açıkçası yani bu komisyon bunu yapabilir diye düşünüyorum açıkçası, bunu bu komisyondan bekliyorum. Yani ulaşamadım, bizzat kendisiyle görüşme şansım olmadı ama görüşme şansım olursa görüşmek isterim ben, isterim yani.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Peki, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Aygün...

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Teşekkür ederim Başkanım.

Kenan Bilgin cinayeti, hem gözaltında çok sayıda tanığın onunla konuşmuş olması bakımından belgeli bir cinayet hem daha sonra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Türkiye’yi mahkûm etmesi babından önemli bir dosya hem de soruşturmayı yürüten savcının dosyadan el çektilirip sürgün edilmesi ve daha sonra başına birtakım belaların gelmesiyle de bir devlet organizasyonu olarak tanımlanabilecek bir gözaltında kayıp ve insanlığa suç olayı. Çünkü, savcı, bildiğim kadarıyla, dosyada birtakım girişimlerde bulunduğu için hemen lojmandan atıldı ve hızla Ankara dışına sürgün edildi. O savcıyla diyalogum da oldu benim. Bence o savcıyı dinlemeli bu Komisyon. Bir cumhuriyet savcısının bu olayla ilgili baskıya uğraması herhâlde cumhuriyet tarihinde de kolay görülmuş bir şey değil. Bir de Komisyonumuz, ismini vermediniz ama galiba Azimet Köylüoğlu’ ydu...

İRFAN BİLGİN – Söyl edim.

HÜSEYİN AYGÜN (Devamla) – Evet, söylediniz mi? “Kenan Bilgin’i dinlemeliyiz. Kenan Bilgin içeride, korkmayın.” deyip de sonra da “Ben bir şey yapamam, devrede değilim.” demiş.

İRFAN BİLGİN – Üç gün sonra, “Kimsenin yapacağı bir şeyi yok.” dedi.

HÜSEYİN AYGÜN (Devamla) – Kabinede yer aldığı için onu çağırıp dinlemeliyiz, çok önemli bir tanık. Yani, fazla da bir şey söyleyemiyorum. Gözaltında kayıpla ilgili, mevzuatımızda da birtakım sorunlar var. Kayıp eylemleri zaman aşımına uğruyor. Mesela bu İstanbul’da Ayhan Çarkın’ın ekibi tarafından kaybedilen bazı kişilerin dosyaları düştü. Cumhuriyet savcısı karar verdi, on beş yıllık süreyi esas aldı. Bu açıdan, bu Komisyon dışında, Parlatentonun da kayıp eylemlerini bence zaman aşımı korumasından çıkarmak için birtakım tedbirler uygulaması gerekiyor. Çarkın da - ben cezaevinde görüşmüştüm kendisiyle- bu olaya dair bir şey söylemedi çünkü kendilerinin infaz timinde yer aldığını söylüyor; sorgu, gözaltı gibi işlemleri kendi birimlerinin yapmadığını söylüyor ama o da bizim gibi, bu olayları duymuş ve devletin yaptığından kuşku duymuyor, sormuştum ben. Ama, Kenan Bilgin olayına dair özel bir bilgisi yok.

Yani yirmi yıl sonra da olsa başınız sağ olsun. Bize ne düşünüyor sa yapmalıyız. Bu görüşmeler de ancak böyle anlamlı hâle gelebilir.

Teşekkürler.

İRFAN BİLGİN – Şimdi, pardon, bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

İRFAN BİLGİN – Yani, bu tür suçlar veya bu katliamlar insanlık suçudur. Bunlarda zaman aşımı var mı, öyle bir şey var mı, zaman aşımı diye bir şey, bilmiyorum. Yani, bu başlı başına bir kesattır bence.

HAMZA DAĞ (İzmir) – Kaldırılabilir.

İRFAN BİLGİN – Yani bu, enteresan bir şey.

BAŞKAN – Şimdi, ölüm, cinayet gibi bu tür olaylarda otuz yıllık zaman aşımı var, dava henüz açılmamış ise. Dolayısıyla burada da bir takibat yapılmadıysa bu zaman aşımı daha da öne çekilebilir. Bu takibat yok muydu orada?

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Başkanım özür dilerim, Ayhan Efeoğlu dosyasında, İstanbul Başsavcılığı on beş yıllık süreyi zaman aşımı için yeterli saydı ve dosya düştü.

BAŞKAN – Niye öyle verdi onu öyle?

HAMZA DAĞ (İzmir) – Yani, adam öldürme değil de başka bir sebep mi?

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Kaybetme eylemi şu an bizim Ceza Kanunu’ muza göre özel bir suç değil. Şu an bizim Ceza Kanunu’ muzda “öldürme eylemi” olarak tanımlanıyor.

BAŞKAN – Ama, cinayet...

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Normalde cinayet...

BAŞKAN - Öldürme eylemi olarak kabul edilirse, tamam, otuz yıl olması lazım. Onu belki bir...

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Hayır Başkanım...

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ceset yoktur herhâlde...

BAŞKAN – Ortada bir cinayet olarak tam algılayamadılar veya öyle kabul etmediler muhtemelen, kayıp olarak...

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Başkan, Ayhan Efeoğlu'na, on beş yılı esas alarak bir karar verildi, iki ay evvel. Normalde yirmi yıl. Yirmi yılın altında bir değerlendirme yaptı. Şimdi, zaman aşımının kalkması şu açıdan önemli. Eğer beyefendi ve diğer aile fertleri cesedi sonsuza kadar bulamazsa bu acı da sonsuza kadar sürüyor. Yani, bu acının bir yerde durması, normal insanlar hâline gelmeleri için de bu suçun bence zaman aşımı korumasından çıkarılması lazım, hesap sorulabilmesi için. Başka bir yol yok.

İRFAN BİLGİN – Şu an bizim talebimiz de tabii o yönde. Bu insanın sağ gelmesi imkânsız, öyle bir şansımız yok. En azından yargılanıp bu insanların birer mezarının olması, nerede olduklarını bilmek. Bu artık, kendimize göre, bir rahatlık olarak şey yapıyoruz biz bunu. Bizim şu anki talebimiz bu, açıkçası.

BAŞKAN – Sayın Hamza Dağ...

HAMZA DAĞ (İzmir) – Evet, ben de “Hoş geldiniz.” diyorum.

Tabii, çok uzun zaman geçmiş olsa da ben de başsağlığı diliyorum.

Şimdi ben şunu öğrenmek istiyorum: Ağabeyiniz o dönemde herhangi bir örgütle, yani şu anda, genelde faili meçhullerle ilgili bize gelenler, o zaman PKK'yla irtibatlı veya herhangi bir başka Kürt hareketiyle irtibatlı oluyor, sadece Devrimci Komünist Partisiyle mi bağlantılıydı, yoksa başkaca bağlantıları var mıydı?

İRFAN BİLGİN – Yok... Türkiye Devrimci Komünist Partisinin üyesi yani faaliyetleri yürüten bir ferdi.

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Bir mahkûmiyeti var mıydı daha öncesi?

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Var...

İRFAN BİLGİN - Var, tabii, tabii...

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Mahkûm olmuş mu?

İRFAN BİLGİN – 78... 78-82 cezaevi... Ve şunu da söyleyeyim ben, bu önemli: Burada, Ankara'da gözaltına alınmadan önce Antep'te gözaltına alındı Kenan Bilgin ve oradaki sorgusu da yirmi - yirmi beş gün sürmüş ve ağır işkenceler sonucu, çıktıktan sonra İstanbul'a geldi. Bırakıldığı zaman şunu söylemişlerdi, polis: “Sen bu sefer de kurtuldun ama bir dahaki sefer elimize düşersen çıkmayacaksın.” Bunu bana bizzat kendisi söyledi.

BAŞKAN – Evet...

İRFAN BİLGİN – “Beni bırakırken, kimliğimi verirken bana aynen bunu söylediler: ‘Sen bu sefer de çıktın, kurtuldun ama bir daha elimize düşersen çıkmayacaksın, bunu bil.’”

İHSAN ŞENER (Ordu) – Ne kadar süre sonra, bu ilk gözaltından ne kadar süre sonra burada tekrar gözaltına alındı?

İRFAN BİLGİN – Bir yıl sonra...

İHSAN ŞENER (Ordu) – Bir yıl mı?

İRFAN BİLGİN – Tabii, tabii...

İHSAN ŞENER (Ordu) – Yani, 93’te...

İRFAN BİLGİN – Yani, 93’te Antep, Malatya, o bölgede alındı. 94’te de Ankara Dikmen Caddesi’nde alındı ve o dönem de sağlık sorunları vardı zaten, o işkenceden dolayı, Malatya’daki işkenceden dolayı sağlık sorunları vardı.

BAŞKAN – Evet, Sayın Kurt...

ADİL KURT (Hakkâri) – Ben de “Umarım adaletini açığa çıkarız.” derim. Yani, bu tür vakalarda, insanın dili varmaya başsağlığı dilemeye çünkü binde 1 de olsa, milyonda 1 de olsa insanlar artık bir umut besliyor içerisinde, o umudun var olmasını istiyor. Ben o umudun giderek bütün kayıplarda tükendiğinin farkındayım, onu biliyorum ama gene de yani başsağlığı dilemeye dilim varmıyor, açık ifade edeyim. Tabii, bu, başsağlığı dilenemeyecek ya da dileyen arkadaşlara bir “Niye dilediniz?” anlamında bir algı olarak ifade etmek istemiyorum, öyle bir algı içerisinde değilim.

Maalesef böyle bir tablo, binlerce kayıptan ve bu, binlerce kayıptan bir tanesi ve hepsi aynı dönemi işaret ediyor bu kayıplar. O dönemin, siz mesela, siyasetçilerden Azimet Köylüoğlu’nun ismini verdiniz ama o günlerde, muhtemelen siz arayış içerisinde girdiniz, yerini, akıbetini öğrenmek istediniz. Azimet Köylüoğlu dışında, durumu anlattığınız başka siyasetler var mıydı ve onlardan size “Evet, bilgi aldık, şuradadır.” gibi bir, herhangi bir bilgilendirme yapan siyasetçi oldu mu? Varsa o siyasetçiler, bugün hayattaysa, bu Komisyonda dinlenebilir mi? Bir bunu sormak istedim.

İkincisi. Tabii, diyelim ki bu Komisyon, iyi bir çalışmayla -ki, bütün arkadaşların öyle bir gayret içerisinde olduğunu düşünüyorum- bu kayıpların akıbetlerini nihayete erdirdi, bir sonuca ulaştırdı. Böyle bir durum gerçekleştiği zaman nasıl bir ruh hâli içerisinde olursunuz? Bugünkünden farklı ne düşünürsünüz? Bunları size sormak isterim.

İRFAN BİLGİN – O dönem biz, iktidarda yer alan çeşitli bakanlarla görüştük ama hepsi bizden kaçtı. İlk üç gün, bize “Tamam, bu çözülür, bilgi alacağız, edeceğiz.” dedi, son bir hafta içerisinde artık, bir hafta, on gün geçtikten sonra “Yapacak bir şeyimiz yok.” demişlerdi. Yani, isim vermemin çok şeyi yok. O dönem görüştüğümüz parlamenterler vardı. Aynen bize, ilk gün, görüştüklerimizde, “Tamam, bunun bilgisini alırız, bakarız, gideriz, ederiz.” dediler ama on gün

geçtikten sonra “Yapacak bir şey yok, bilgi alamıyoruz, yapacak herhangi bir şeyimiz yok.” demişlerdi.

İkinci sorunuz neydi? Pardon ben...

ADİL KURT (Hakkâri) – İkinci soru olarak dedim ki: Bu Komisyon eğer bu süreci tamama erdirirse, sonuçlandırır, akıbetlerini açığa çıkarırsa şimdikinden farklı olarak ne düşünürsünüz yani duygularınızı eğer kıyas ederseniz ne düşünürsünüz?

İRFAN BİLGİN – Şimdi şunu söylüyorum: Bizim Türkiye Cumhuriyeti’ne, açıkçası şu anda, güvenimiz sarsılmış durumda yani beklentimiz yok. Yani, insanlarımızı alıp kaybediyorsa ben nasıl güveneceğim? Nasıl, benim devletim ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşım diye içinizde şeyler var. Gerçekten bunlar bizi yaraladı. Eğer bu Komisyon buna böyle bir çözüm getirirse, böyle bir, gerçekten bunların yani gidip gerekeni yaparsa bizim bakış açımız değişecek, bu Meclise güvenimiz gelecek. Bu, gerçek demokrasinin artık adım adım ilerleyeceğini düşünürüz diye düşünüyorum ama komisyonlar kurulduğu gibi bitiyorsa pek de anlamı yok.

Ama ben şunu söyleyeyim: O dönem, gözaltında kayıpların yüzlerce, binlerce olduğu dönem 93-95 dönemleri. O dönemlerde Mehmet Ağar ile Tansu Çiller çağırılıp bence bunlar dinlenmelidir. Onların söyledikleri önemli. “Bin operasyon yaptım.” ifadeleri var. “Yüzlerce insan öldürdüm.” denen Ayhan Çarkın var. Bunlar dinlenirse, bence bunlar sorgu... Sorgu olmaz, belki dinlenirse daha da şeyler ortaya çıkar diye düşünüyorum ama görüyoruz ki kimse bunları ağzına almıyor. Kimse, o dönemde sorun olanlar, rahat odalarında yatmakta, istediklerini yapmaktadır. Bunların üzerine gidilmeli bence. Yani, o dönem belli, yaşananlar belli. O dönemin sorumluları bunlardır. Yani, gözaltında kayıplar ferdî değil, bireysel değil, devletin o dönemdeki politikasıdır. Bu önemlidir. Yani, bireysel, kendini bilmez birkaç kişinin yaptığı şeyler değil bunlar, devletin bizzat uyguladığı bir politikadır, yok etme politikasıdır. Ben o dönem buna inandım.

BAŞKAN – Sayın Yetiş...

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – İrfan Be, ben de acılarınızı paylaşıyorum.

Sadece kısaca bir hususu belirtmek istiyorum: Aslında, böyle son dönemde de, işte, senin yargın benim yargım, senin bürokratin benim bürokratım meselesi de gündeme getiriliyor. Bence aslında bu hadiseler yani faili meçhuller genel anlamda şunu gösteriyor: Yargı ya da bürokrasi kimseye ait değil. Eğer siz sistem olarak bir şekilde o sistemi daha demokratik, daha şeffaf, daha denetlenebilir bir sisteme dönüştüremiyorsanız, bunun altında, işte, İnsan Hakları Bakanı bile kalır. “Benim gücümü aşan bir hadise var, gücüm yetmez, başınızın çaresine bakın.” diye vatandaş gerisin geriye göndermek zorunda kalır. Bu yönüyle belki faili meçhullerin doğrudan, bizatihi kendilerinin araştırılması, açığa çıkması kadar, buradan ortaya çıkarılacak genel sonuçlarla da sistemin giderek şeffaf ve demokratik hâle getirilmesi de çok önemli. Belki bu Komisyon, tek başına, sorulmayan

soruları sorarak, işte, 90'lı yıllar ve 2010'lu, 2011 yılındayız, yirmi yıl önceki hadiselerin bile bir şekilde peşine düşülerek, işte, darbe yapan insanların, o kadar yıl sonra, yargılanmasının önünü açıp bu süreci başlatarak bile toplumda belli bir şeffaflık ve umut oluşturmuştur. İnanıyorum ki bu hadiselerle birlikte de Komisyonumuzun yapacağı çalışmalarla zannediyorum Türkiye, bu anlamda, daha şeffaf bir duruma gelecektir.

Ben sadece şunu eklemek istiyorum Sayın Başkanım: Demin de İrfan Bey'in ifade ettiği gibi, dönemin, başta İnsan Hakları Bakanı Azimet Köylüoğlu olmak üzere, o dönemde, Kenan Bilgin'in yakınlarının ulaştığı ve konuştuğu bakanların da dinlenmesinde yarar olacaktır.

Tekrar, başınız sağ olsun diyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz.

Şimdi, bu olayı kısaca toparlamış oluyoruz.

Ben, diğer aileye söz vereceğim. Aramızda, kızı Begüm Erdoğan, kardeşleri Necdet Erdoğan ve Naif Erdoğan var.

Önce hanginiz söz almak ister?

NAİF ERDOĞAN – Önce ben giriş yapayım, belki kızı ilave eder benim söylediklerime.

BAŞKAN – Tamam, buyurun.

NAİF ERDOĞAN – Sayın Başkan, değerli üyeler; tabii, on yedi yıllık bir dosyayı size anlatmaya çalışıyorum. Dosyanın muhtevası çok geniş ama Sayın Bilgin'in anlattığı şeylerle benim anlatacağım bazı şeyler ortak olduğu için onlara değinmiyorum. Çünkü, Türkiye'de 93-94 yılları arasında gerçekleştirilen faili meçhul cinayetlerin, şöyle bir bakıldığı zaman, sistematik olarak aynı olduğunu görürsünüz. Kaçırılan kişilerin kaçırılış biçimleri, infaz şekilleri birbirlerinin tıpatıp aynıdır yani tek elden çıkan bir işlem bu. Bunu Türkiye'de bilmeyen hiçbir kimse yok, herkes biliyor, sizlerin hepinizin de bu olaydan haberi var.

Demin sayın üyemizin dediği gibi, Türkiye'de şeffaf, demokrat, özgür bir yaşam oluşturabilmek için bizim de bir katkımız olsun diye buraya geldik. Tabii, faili meçhul olan bu cinayetin aydınlanması da diğer bir amacımız.

Ağabeyim teftiş kurulu başkan yardımcısıyken 9 Mayıs 94 tarihinde kaçırıldı. Kaçırılma haberi, sanıyorum aynı gün. Evi aranarak, birinin “Babanızı kaçıracaklar ve öldürecekler.” ihbarı var ve bu ihbarı yapan kişi de kimliğini belirtmemiş, sadece “Haydar” lakabını kullanarak böyle bir söylemde bulunmuş ve gerçekten de bu söylem gerçekleşmiş. Biz, ertesi gün, 9'unda oluyor, 12'nci günü olaya vâkıf olduk. Ertesi gün, 10'u akşamı, yine bir telefon. Ben çıktım telefona. “Babanız elimizde –tabii, evini arıyorlar, çocukları çıkacak diye- elimizden kurtulamaz.” Tahmin ediyorum, bu olayı gerçekleştirmişler ve bizden de bir tepki, acaba olayı öğrendik mi öğrenmedik mi diye bir tepki beklidiler.

Şimdi, bizde uzun yıllar -babam devlet kademelerinde üst düzeyde görev yaptı- yani tabii ki, “Devlet, insanların can ve mal güvenliğini korur.” ifadesi ve güvencesi bizde hep oluştu ama günün birinde böyle bir olayla karşılaştık. Teftiş kurulunun başkan yardımcısı kaçırılıyor ve infaz ediliyor. Bunu kabullenmek, on yedi yıl geçmesine rağmen, insan hayatı boyunca da bunu kabullenmesi mümkün değil. Devlet içerisinde bir bürokrat, en az sizler, bizler kadar ülkesini, vatanını seven bir kişi infaz ediliyor. Biz şaşırдық. Ne, nasıl böyle bir şey olabilir? Emniyet birimlerine müracaat ettik. Basit, semt karakolundan başlayarak, işte, Emniyet Genel Müdürlüğü vesaire. Tabii, siz orada, bu müracaatları yaptığınız zaman, hemen bir gevşeklikle karşılaştığınızı hissediyorsunuz yani bir ölüm olayı var ama bu ölüm olayına karşı, kişilerin reaksiyonları oldukça da rahat.

Sonuç olarak, tabii ki Kırıkkale bölgesinde olduğu için Kırıkkale Savcılığı olaya el koydu. Ben olayın çok detayına inmeyeceğim, belki kızı da ekleyecektir ama hemen şu kadarını söyleyeyim: Kırıkkale Savcılığının -şu anda, elimde bir otopsi raporu var- otopsi raporunda, iki el, yakın mesafeden ateş edildiği ve beyin dokusu içerisinde yedi adet, değişik büyüklükte metalik parçaların olduğu. Şimdi, tabii biz bu işi çok kurcaladığımız için, yerine göre, patlayıcıların nasıl etki ettiğini filan da öğrenmek zorunda kaldık ve bize o zaman, bu konuyla ilgili bazı arkadaşlarımız dediler ki: Suikast silahları objeyle temas ettiğinde, obje içerisinde çekirdek etkisi yaparak dağılır ve gerçekten de yedi adet şey bulunması, değişik büyüklüklerde metalik parça bulunması bunun bir suikast silahı olduğunu ve uzi marka silahlar olduğu ve bu uzi marka suikast silahlarının da her, lalettayin insanın elinde olamayacağı söylendi. Bunu, hepiniz de biliyorsunuz. Ne enteresandır, bu soruşturma başladı -ben o zaman Kırıkkale’de görev yapıyordum, savcı arkadaşlarla da samimiyiz sözüm ona- iş birlikçi olacağını tahmin ettiğimiz bazı, teftiş kurulu içindeki elemanların sorgulanmasını istedik. Savcı, Ankara Cumhuriyet Savcılığına ve biraz da benim şeyimle yazı yazıyor. Sanıyorum üçüncü defa, tekiden yazı yazdırtım ben, elden getirdim. Cumhuriyet Savcısı Nazmi Bey vardı. Bana şu kadarını söyledi: “Yahu, doktorum, vallahi emniyet, biz onlara etki edemiyoruz. Yani, hep gündeme gelir ya, adli, emniyet teşkilatı olsun diye. Bizim böyle bir şeyimiz yok. Biz de yazıyoruz, cevap alamıyoruz.

Özet olarak söyleyeyim: 2011 yılında, ek kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verdiler. Tabii, şeyi çok geniştir yani ben anlatmaya kalkarsam çok uzun sürer. 2011 yılında, “Ek kovuşturma gereksiz.” dendi ve biz dosyaya ulaştık, tekrar dava açmak üzere. Bakın, dosyada enteresan bir şey bulduk. 12 Mayıs 1994 otopsi tarihi, Kırıkkale Cumhuriyet Başsavcılığı 02/12/2010, 9997, evrak kabul tarihi: 15/12... Bunu şeye gönderiyor, balistik için gönderiyor. Birime kabul tarihi yani bahse konu mermi parçalarının birime kabul tarihi 15/12/2010. Bakın ne diyor balistik incelemeyi yapan uzmanlar, diyorlar ki: “Beş adet mermi çekirdeği gelmiş, gömlek parçası vesaireyle. Çarpma, parçaların çarpma, sürtünme ve kopma neticesinde, üzerlerinde kesin teşhise imkân verecek nitelikte karakteristik izlerden büyük bir bölümünün kaybolmuş olduğu.” Şimdi, biliyorsunuz, yani ben de

bilmiyorum da, ben bu konunun uzmanı değilim ama çok araştırdığımız için, bu balistik incelemelerinin yapılabilmesi için metalin korozyona uğramaması lazım. Yani, şimdi, buradan görülüyor ki, bu metalin korozyona uğrama süresi beklenmiş. Yani, delillerin kaybı burada ciddi anlamda söz konusu ve balistik raporu da elimde, altında ilgililerin de imzaları var. Burada, ciddi anlamda delil kaybı var. Yani, delillerin karartılması...

İHSAN ŞENER (Ordu) – Tarih kaç dediniz?

NAİF ERDOĞAN – Birime kabul tarihi: 15/12/2010.

BEGÜM ERDOĞAN – Yani cinayetin işlenmesinden on altı sene sonra.

NAİF ERDOĞAN – 12 Mayıs 1994 otopsi, birime kabul tarihi 15/12/2010 ve korozyona uğruyor metal. Şimdi, tabii, buradan ben şunu anlıyorum, bir birey olarak: Bu olaydan herkesin haberi var yani savcının da haberi var, yapanların da haberi var. Yahu, bunu, işte, bekletin, korozyona uğrasın balistiğe gönderin, sizin de göreviniz tabii, balistiğe göndereceksiniz... Bakın, bunlar, delil olarak elimde. Şimdi, 2011 yılında “Ek kovuşturmaya gerek yok.” dendi. Arkasından, tekrar dava açıldı. Cumhuriyet savcısı, Ankara Cumhuriyet Savcısı olaya el koydu. Ankara Cumhuriyet Savcısı da “Ek kovuşturmaya gerek yok.” dedi. Ardından Çarkın’ın konuşmalarını herhâlde ihbar kabul ettiler ve ondan sonra cumhuriyet savcısı, tekrar bizi incelemeye aldı. Şu anda, savcı değiştirildi, başka bir savcı, usulen -bana göre- soruşturmaya devam ediyor.

Şimdi, çok uzatmak istemiyorum. Yani, gerçekten, faili meçhul cinayetler bu ülkede, 93-94 yılları arasında sistematik olarak yapıldı. Bunu hep, gazeteler yazdı. O zaman, işte, Kürt bürokratlarına, Kürt işadamlarına yönelik bir liste vardır. Bu listede olanlar, bir şekilde faili meçhul olarak gidiyor. Bunu, gazetelerden zaman içerisinde okudunuz ama geldiğimiz tablo şu: Özel Harekât Dairesi emniyet mensupları “Bu olayı yaptık.” diyor. Resmen isim veriyorlar, ki ağabeyimin ismi de bunlar arasında geçti. Özel Harekât Dairesi polisi “Yaptık.” diyor, yapanların kim olduğunu söylüyor, emir verenlerin kim olduğu, o zamanın Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar olduğu söyleniyor. O zamanın planlayıcı olarak Başbakan Tansu Çiller’in olduğu söyleniyor. Bunlar benim söylediğim değil, bunu bütün kamuoyu biliyor.

Şimdi, tabii, sizin Komisyonunuz, devletin bu kadar üst düzey görev yapmış kişilerini ne şekilde sorgulayabilir, onu bilmiyorum. Zaten, eğer böyle bir sorgulama olmazsa faili meçhuller meçhul olarak kalır. Yani, devletin... Biz eğer, demin sayın üyemizin dediği gibi, özgür bir Türkiye istiyorsak, hür, herkesin düşüncesini ifade eden bir Türkiye istiyorsak, diğer... Son zamanlarda gerçekleştirilen ve özgürlük adına bize umut veren bazı incelemeler oldu, Ergenekon ve benzeri gibi, işte, yıllarca askerî vesayetten bahsediyoruz, onlar kaldırıldı filan yani “Biz de demokrat oluyoruz.” diye bir umut doğdu içimizde ve buraya geliştirdiğimiz de bu umut ama işiniz zor yani. Söylediğim tabloyu ne derece çözebilirsiniz? Gerçekten, çok güç olarak görüyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Begüm Erdoğan da konuşmak ister mi?

BEGÜM ERDOĞAN – Efendim, benim ekleyebileceğim belki birkaç bir şey olabilir. Şimdi, biz, gerçi amcam ayrıntılarını yani başlıklar hâlinde anlattı ama tabii, on yedi senedir bu işin üzerindeyiz ve on yedi senedir, devletin bürokrati olan bir kişi faili meçhul bir cinayetle ortadan kaldırılmış ve biz hâlâ bunun failini bulabilmiş değiliz ve bu anlamda devlet, Türkiye Cumhuriyeti devleti bize hiçbir şekilde yardımcı olmadı. Bunu çok açık ve net söyleyebilirim. On yedi sene sonra... Ki biz, ilk zamanlar tabii, çok güveniyorduk adalete, illaki bulunacak faileri diye. Ancak, on yedi sonra, Kırıkkale Cumhuriyet Başsavcılığından ek kovuşturmaya yer olmadığına dair bir yazı gelmesi zaten bizleri bir kez daha yıktı. Dolayısıyla bizim on beş günlük bir itiraz sürecimiz vardı, biz o itiraz sürecini kullanarak Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına başvurduk ve ne yazık ki “delil yetersizliği” denerek tekrar bize oradan da bir ret kararı çıktı ama bu kararın akabinde, hemen iki gün sonra Ayhan Çarkın’ın itirafları gündeme gelince, bizim tabii tekrar, yeniden suç duyurusunda bulunma ve dava açma gibi bir şansımız doğdu. Yani, Ayhan Çarkın çıkıp da itiraf etmeseydi biz artık AİHM’e gitmeye karar vermiştik, iç hukuk tükenmişti çünkü. Dolayısıyla, Ayhan Çarkın’ın itiraflarından sonra böyle bir şans daha elde ettik ama bir soruşturma süreci yeniden başladı. Biz birtakım isimler hakkında, bugün amcamın zikrettiği, Mehmet Açar olsun, Tansu Çiller olsun, o dönemin yetkilileri hakkında da suç duyurusunda bulunduk ve onlar hakkında da yargılanmaları için dava açtık. Burada, Sayın Savcı Hakan Yüksel bu konunun üzerine gerçekten çok ciddiyetle eğiliyordu, biz kendisiyle de birçok defalar görüştük. Hatta en son konuştuğumuzda da babamın öldürüldüğü dönemde birlikte çalıştığı mesai arkadaşlarının ifadelerine başvurmaya başlamıştı kendisi. Ancak, birkaç gün önce öğreniyorum ki, savcı değişmiş, başka bir savcıya geçmiş dosya. Dolayısıyla bu kadar üzerine giden bir savcı varken, savcı konuya çok hâkimken eli beş klasörlük bir dosya neden başka bir savcıya geçiyor, bunu da çok anlayabilmiş değilim. Çünkü, biz Hakan Bey’le çok bire bir bu işi yürütüyorduk. Burada da kafamda çok, inanılmaz soru işaretleri oluşmuş durumda. Zaten -demin amcamın da bahsettiği gibi- yani bunu çok sıradan bir insan da bilebilir, bir cinayet işlendiğinde, işte otopsi yapıldığında çıkan mermi çekirdekleri ya da herhangi bir parçalar anında balistiğe gitmesi gereken şeylerdir, on altı sene sonra gitmemelidir yani arada... Çünkü, balistiğe giden süreyle babamın ölüm süresi arasında, ölüm yılı 94, balistiğe gidiş tarihi 2010. Yani, bunu, artık idrak edemiyorum, ben bilemiyorum. Yani, düşüncelerimi ifade de edemiyorum bu konuyla alakalı, kâbus gibi. Ve bu, bize bu dosyayla birlikte geldi, altında yetkili imzaları var. Yani, bire bir delil karartma sonuçta bu.

Yani tek isteğimiz, tabii ki giden geri gelmeyecek ama ben, babam öldürüldüğünde yirmi iki yaşındaydım, altı aylık bebeğim kucağımdaydı ve şu manzarayla uyandım bir gün. Dolayısıyla çok da konuşamayacağım ve tek isteğimiz, cinayetin aydınlanması ve bu işin arkasında, tamam, tetiği çekenler zaten itirafta bulundular ancak “vur” emrini verenlerin ben cezalarını çekmesini istiyorum. Dolayısıyla da Mehmet Ağar olsun, İbrahim şahin olsun, o dönemin Başbakanı Tansu Çiller olsun, bu işin arkasında kimler varsa, hepsinin yargılanmasını Türkiye Cumhuriyeti devletinden istiyorum. Hepsi hakkında da zaten suç duyurusunda bulundum. Benim avukatım da bu olayı takip ediyor. Üzerine gitmeye devam edeceğiz, ta ki faillerini bulana kadar.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.

Sayın şener...

İHSAN şENER (Ordu) – Necdet Bey de birkaç cümle arz etsin.

BAŞKAN – Ben, sanki söz istemiyor gibi algıladım.

Buyurun.

NECDET ERDOĞAN – şimdi, biz, aile olarak mercilere başvurduk, bu olayın failinin ortaya çıkması için. Az evvel ağabeyim ve yeğenimin anlattığı gibi, tüm kapılar yüzümüze kapandı. Başvurduğumuz tüm merciler duvar oldu. Bundan sonra, kişisel olarak şöyle bir algı oluştu bende. 2000-2005 yılları, anımsarsanız, faili meçhullerin en yoğun olduğu dönemler...

BAŞKAN – Ne zaman?

NECDET ERDOĞAN – Pardon, özür dilerim, 90-95 yılları. Bu süreçte, o günün siyasi erklerinde, siyasetinde -o günü yöneten hükümet diyelim- aslında genel bir algı vardı: Tüm Kürtler potansiyel suçlu olarak görülüyordu o dönemde. En iyi Kürt'ün ölü Kürt olduğu algısı vardı. Ağabeyim de bir Kürt'tü. Ağabeyimin ölümünü, bu algının, o günkü siyasi irade tarafından hayata geçirildiği bir cinayet olarak kabul ediyorum. Anımsarsanız o gün, günde, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da günde 100-200 insan faili meçhule kurban gidiyordu. Aslında faili meçhul değil, faili malum cinayetler bunlar. Beyaz Toros'a, Güneydoğu'da, Doğu Anadolu'da beyaz Toros'a binen insanlar geri gelmiyordu ne yazık ki. Ağabeyim de işte, bu faili meçhul, bilerek yapılan bir cinayettir. Aslında, tetiği çeken insan belli, emri veren siyasi yargı belli, insanlar ortada. İşte, Mehmet Ağar diyoruz, İbrahim şahin diyoruz, Tansu Çiller diyoruz, ta Demirel'e kadar gidebilirim. Tüm bu insanların bu işlerde dahli var. Bunlar reel bir anlamda yargılanmadığı sürece, devletimiz kendisiyle yüzleşmediği sürece biz bu faili meçhulleri hep yaşayacağız. Hiçbirinin müsebbibi bulunmayacaktır, biz hep yüreği yanık olarak kalacağız. Çok iyi niyetli komisyonlar kuruluyor, ancak bahsettiğim gibi bu insanlar reel anlamda yargılanmadığı sürece, devlet kendisiyle yüzleşmediği sürece bu failer bulunamayacaktır. 2005 yılında biraz umutlandık. Başbakanımızın Diyarbakır'da yapmış olduğu konuşma, gerçekten bize bir umut kıldı, bizi umutlandırdı. İttihat Terakki'den bu yana bu ülkede

egemen olan askerî vesayeti kaldıran bu iktidarın bir gün bu faileri de bulacağına ilişkin bir umudumuz vardı, ancak ne yazık ki son zamanlarda görüyoruz ki o iradeyi gösteren o siyasi irade bu konuda yeterince görev yapmıyor. Eskiden öldürülen Kürtler bugün sadece tutuklanıyorlar, versiyon değişti.

Benim bu cinayetdeki algım bu.

Bize bu fırsatı verdiğiniz için hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Bir şey daha ekleyebilir miyim konuyla ilgili.

BEGÜM ERDOĞAN – Evet, buyurun.

BEGÜM ERDOĞAN – Şimdi, bu Ergenekon olayından sonra, özellikle bu Veli Küçük'ün evinden çıkan birtakım belgelerde babamın adı geçiyordu. Biz de bunu, tabii, basından öğrendik, televizyondan öğrendik. Veli Küçük'ün evinden çıkan belgelerde Namık Erdoğan'ın o dönem uyuşturucu mafyasının üzerine gittiği, uyuşturucu yapımında kullanılan birtakım maddelerin usulsüz şekillerde Türkiye'ye sokulmasını ortaya çıkardığı ve bunun üzerine gittiği ve bununla ilgili birtakım bilgiler elinde olduğu ve isimler elinde olduğu ve o dönemin Başbakanı Tansu Çiller'e kadar çıkıp bu konuyu konuşmak istediğini öğrendik biz o dönem. Bu belgelerden sonra İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığında ve Ayhan Çarkın'ın Ankara'ya getirmesiyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına da geldi yani bu da önemli bir nokta. Dolayısıyla babamın görev yaptığı dönemlerde tamamen yolsuzlukların üzerine gittiğini biz zaten aile olarak da biliyoruz, bunu bütün iş arkadaşları, çalışma arkadaşları da biliyorlar. Yani çıkar çevrelerince yapılmış bir iş, bir cinayet, tabii, buna -demin de amcamın ifade ettiği gibi- Kürt olmamız sebebiyle siyasi bir süs verilmiştir, Kürt olması öne sürülerek farklı bir boyut kazandırılmıştır olaya.

Teşekkür ediyorum, bunu da eklemek istedim.

BAŞKAN – Sayın Aygün...

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Efendim, teşekkürler.

Bu Namık Erdoğan cinayetine dair kırk gün evvel Ayhan Çarkın'la yaptığım görüşmede de Ayhan Çarkın enteresan şeyler söyledi. O da tıpkı kızı hanımefendi gibi bunun bir rant cinayeti olduğunu söyledi görüşmemizde. Altındağ Nüfus Müdürü ve Namık Erdoğan'ın cinayetlerinin esasen bir rant hesaplaşmasının sonucunda işlendiğini söyledi ve bu iki cinayetten çok etkilendiğini özellikle belirtti. Herhâlde masum olduklarını, aslında hiç suçlanacak herhangi bir şeyleri olmadığını düşündüğü için bunları söylüyor. Bunun, bu cinayetin asıl tetikçisi de sanırım sonra öldü, Ayhan Çarkın'ın ismini verdiği tetikçi şu an hayatta değil. İsmi vermemez belki uygun olmayabilir. Benim de bu soruşturmada dikkatimi çeken şey, soruşturmada müdahil avukat olarak bulunan İstanbul Barosu avukatlarıyla ilişkili Ayhan Çarkın itirafları önemli oldu onda. İşte Namık Erdoğan'a çıkıyor bir ucu. Bu dosyayı yürüten Hakan Yüksel'in alınması benim de dikkatimi çekti, yeni bir savcıya verildi, bu

çok manidar. Bu arada, Ayhan Çarkın'ın Namık Erdoğan cinayeti de dâhil Ankara'da, İstanbul'da işlenen faileri bulunamayan, toplu infaz ve gözaltında kaybetme eylemlerine dâhil olan 6 timci yirmi dokuz günde tahliye edildi, onlar da şu an dışarıda.

Dolayısıyla hani ben bunu savcıların, özellikle Hakan Yüksel'in değiştirilmesinden sonra çok yürütebileceğine inanmıyorum bir yasama üyesi olarak. Meclis mutlaka bu konuda özel bir usule, yasaya dayalı soruşturma yürütmeli. Çünkü Ayhan Çarkın'ın da söylediklerinin binde 1'ini şu ana kadar söylediğini gazetelere ve bana Sincan'da söyledi. Özel bir yasa istediğini net söylüyor. Bütün kurban yakınlarından da şunu duydum: Yani adalet istiyorlar ama yirmi yıl geçtiği için artık hiç kimse yirmi yıl önceki duygular içinde de hareket etmiyor. Olayın açığa çıkmasını, tartışılmasını, tekrarın engellenmesini, demokratik bir Türkiye kurulmasını dile getiriyorlar. Dolayısıyla hani Parlamento bence bunu düşünmeli ve büyük resme bakmalı, büyük resimden bir şeyleri çıkarmalı.

Size de gerçekten başsağlığı diliyorum. Olay çok korkunç bir olay, kabul edilemez bir olay, insan vicdanını yaralayan, yirmi yıl sonra bile olsa hepimizi kedere boğan bir olay. Biz sizin yanınızdayız, üzerimize ne düşerse Komisyon olarak, siyasetçiler, insanlar olarak yanınızdayız.

BEGÜM ERDOĞAN – Efendim, biliyorsunuz Ayhan Çarkın ilk itirafında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı kendisini sorguya aldıktan sonra tutuklanmak üzere bir üst mahkemeye göndermişti, ancak orada serbest bırakıldı. İşte Hakan Bey burada o aşamada devreye girdi ve Ankara'ya buradaki faili meçhul cinayetleri araştıran sorumlu savcı olarak çağırdı ve Ankara da tutukladı kendisini ve süreç öyle başladı. Yani Hakan Bey gerçekten bu işin üzerine çok ciddiyetle giderken az önce sizin de söylediğiniz gibi yani başka bir savcıya geçmesi bu olayın çok manidar, gerçekten çok manidar.

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Yani burada ilginç olan şey Hakan Yüksel, İstanbul'daki Ayhan Efeoğlu'nun gömüldüğü yeri de gidip tatbikatı yapan savcı. Bu çok enteresan.

BEGÜM ERDOĞAN – Evet, kendisiyle aynı gün, İstanbul'a gittiği gün biz beraberdik Hakan Bey'le, görüştük.

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – İstanbul Savcısı yapmıyor bunu, bura yapıyor, bu bile çok manidar yani.

BAŞKAN – Evet, karşılıklı olmasın, çünkü kaydedemiyoruz, kayıta sorunlar oluyor. Yani aynı anda konuştuğunuz zaman sıkınlar oluyor.

Sayın Eryılmaz...

REFİK ERYILMAZ (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Arkadaşlarımızın acılarını paylaşıyoruz. Tabii, bir insanın bir akrabasının ortadan kaybolması, uzun yıllar bulunamaması, bunun yarattığı psikolojik travmayı ve acıyı tarif etmek mümkün değil. İrfan Bey'in de ifade ettiği gibi gerçekten bu ülkede belirli bir, özellikle bir dönem

Kürt muhaliflerin tasfiyesine ve ortadan kaldırılmasına yönelik olarak birtakım faili meçhul cinayetlerin işlendiğini artık herkes biliyor. Bu faili meçhullerin bugüne kadar bulunamaması, faillerinin bulunamaması bu devletimizin hepimizin bir ayıbıdır. İşin ilginç yanı bu faili meçhullerin üzerine gitmeye çalışanların belirli bir aşamadan sonra birtakım engellerle ve aşılması mümkün olmayan birtakım engellerle karşılaşılması ayrı bir soru işareti olarak karşımızda duruyor. Şimdi, Sayın Başbakanımızın bu faili meçhullerin üzerine gidileceği yönündeki yaptığı açıklamalar dikkate alındığında, bu konuda bu faili meçhullerin araştırılması için Meclise verilen araştırma önergelerinin de keza aynen Hükümet tarafından reddedilmiş olması ayrı bir soru işareti olarak karşımızda duruyor. Anlaşılan o ki bu faili meçhullerin devletin adına devletin içerisinde ve devletin yetkisi ve gücü kullanılarak devletin bir politikası olarak uygulandığını görüyoruz.

Şimdi, ben, İnsan Hakları İnceleme Komisyonunun bir üyesi olarak, -alt komisyonun bir üyesi değilim ama- bir hukukçu olarak devletin bu ayıptan bir an önce kurtulması gerektiğini düşünüyorum. Bu yıllardır toplumda tartışılmalı ve herkesin hemen hemen rahatsız olduğu bir konu, faili meçhuller. Devletin gücüne rağmen, bugüne kadar bunların aydınlatılmamış olması devletin gerçekten bu konuda bunları ortaya çıkarma konusundaki iradesini de sorgular bir hâle getirmiştir, bu konudaki samimiyetini de sorgular bir hâle getirmiştir. Ben Komisyon olarak Komisyonun ortak bir talebiyle acaba bu konuda bir araştırma önergesi verilebilir mi diye düşünüyorum ki bize böyle önemli bir görev düşüğünü de düşünüyorum. Belki İnsan Haklarını İnceleme Komisyonunun bu anlamda ortak vereceği bir araştırma önergesinin Mecliste kabul edilme ihtimalinin de olabileceğini düşünüyorum, en azından biz bu konuda biraz baskı yapmamız gerekir diye düşünüyorum. Çünkü bu olayın üzerine bu faili meçhullerin aydınlatılması noktasında en fazla çaba sarf etmesi gereken kurum olarak İnsan Hakları İnceleme Komisyonu üyesi olarak bize düşüyor diye düşünüyorum. Bana eğer bir milletvekili olarak bu anlamda bir görev düşüyorsa ki düşüyor, buna sonuna kadar yardımcı olma isteğinde olduğumu da ifade etmek istiyorum.

Tekrar, artık başınız mı sağ olsun diyeyim... Yani bu kadar uzun süre geçtikten sonra umarım bu arkadaşlarımız da ortaya çıkar ama eminim ki bu kadar uzun süre geçtikten sonra sizin de anladığım kadarıyla pek fazla bir umudunuz da kalmamış. Ama bu failerin mutlaka yakalanması ve ortaya çıkarılması gerekir diye düşünüyorum. Araştırma önergesini de İnsan Hakları Komisyonu olarak verebiliriz, bu konuda ben gerekli katkıyı sunmaya hazırım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, biz teşekkür ederiz.

Sayın Şener...

İHSAN ŞENER (Ordu) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Ben de acınızı paylaşıyorum. Özellikle sondan başlamak istiyorum. Necdet Bey'in umutsuz bir ifadesi beni üzmüştür. Şunun için: Evet, Türkiye'de süreç içinde hepimizin meşru görmediği birtakım olaylar yaşandı, bunları yaşayageldik. Bazılarına biz şahidiz, bazılarına sizler şahitsiniz ama şu bir gerçek ki: Bu tür faili meçhullerin, gayri hukuki yargısız infazların önüne geçilmesi gerekmektedir. Bunun için el birliğiyle çalışmamız lazımdır. Umudunu yitirenler her şeyi yitirir. Biz umutvarız ve umutluyuz, siz de umutsuz olsanız burada olmazdınız. Tabii ki bazı şeyleri dile getiriyoruz hiç şüphesiz ama gerçekten de 1993-1995 yıllarında Türkiye'de gözle görülür ciddi sıkıntılar yaşandı. Bunların bir anda ortadan kaldırılması, sonuçlarının bir anda açığa çıkarılması kolay bir şey değildir ama bu husustaki siyasi niyet ve milletimizin isteği önemlidir. Bunun altını çizmek istiyorum. Gerçekten, milletimizin etnik ya da ideolojik olarak her kesimi bu hususta hemfikirdir ve zannediyorum, bundan sonra bu tür, umarız, hiç kimsenin burnu kanamadan, hiç kimse sıkıntı yaşamadan süreçler aşılır diye düşünüyorum.

Bir de şeyi merak ediyorum: balistikle ilgili süreci -mutlaka avukat vardı- takip eden yani rapor gelip gelmediği, böyle bir talep olup olmadığı takip edilmedi mi acaba? Çünkü on beş, on altı yıl sonra balistik raporu olması çok abes bir şey. Yani bir avukat onu takip etmesi gerekirdi diye düşünüyorum.

NAİF ERDOĞAN – Cevap verebilir miyim.

Şimdi, efendim, gerçekten biz belli bir süre, yani başta da söyledim ben konuşmamda yani biz bazı şeylerin devletin o politikası çerçevesinde, Anayasa'daki hüküm gereği, işte devlet insanların can, mal güvenliği korur, görevini yapar diye düşünülüyor. Yani balistik incelemeleri normal süre içerisinde gönderir. Kaldı ki demin dediğim gibi ben orada görev yapıyorum ve savcılarla da samimiyiz yani arkadaşız, bu bana göre kasti olarak gönderilmemiş.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Yani o açık da, takibi açısından...

NAİF ERDOĞAN – Yani açık beyan. Ben söylesem, takip edilse bile o gönderilmeyecek.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Çok acı bir şey yani.

BEGÜM ERDOĞAN – Olacak şey değil yani.

NAİF ERDOĞAN – Bunu şunu gösteriyor: Yapan belli, öbür tarafla da kontak kuruluyor, bekletin, zaman aşımına uğrasın.

BAŞKAN – Evet, Sayın Eronat...

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Teşekkür ediyorum.

Önce, acınızı çok yürekten paylaşıyorum, bunu söyleyeyim. Şimdi, babanız hiç "Beni öldürebilirler." gibi bir endişe taşıdı mı bugüne kadar? Onu merak ettim yani öleceği güne kadar demek istiyorum. Öyle bir sıkıntı yaşadı mı? Bunu merak ettim. Acaba yakınında yine kendisi gibi

böyle faili meçhule giden bir yakın arkadaşı, bürokrat var mıydı? Anladığım kadarıyla hepiniz ki aileyi tanıyoruz, bürokrat insanlarsınız, eğitimli.

Ben Naif Bey'in bir cümlesine cevap vermek istiyorum. "Bu konuda, bu çalışmalarda ne kadar başarılı olursunuz?" dediniz. Şimdi, biz bir başladık. Allah yardımcımız olsun. Ben şuna inanan bir insanım: Gölün ortasına atılan bir taşın dalgası mutlaka kıyıya vurur.

Necdet Bey'e gelelim. Yüreği yanmış bir kardeş, abisinin acısı yüreğinde büyük yaralar açmış. Şimdi, şu cümleyi kullandı: "En iyi Kürt ölü Kürt olarak algılanıyordu." Şimdi, bir tarihlerde bazı insanların bu düşünceleri, bu yanlış düşünceleri devam edecek diye bir şey yok. Bugün, yapılan çalışmalarla mücadele ediliyor.

Yalnız, birtakım konularda ben Necdet kardeşime katılmadığımı söyleyeceğim. Dediniz ki: "Şu anda değişen ne oldu? Şimdi de sadece tutuklanıyorlar." Şimdi, ben Diyarbakırlı bir insanım. İrkımı söylemeyi fazla sevmem, ırkçılıktan hoşlanmadığım için ama ben de bir Kürt vatandaşı olarak Kürtlerin gerçekten şansız olduğuna inanıyorum. Bir zamanlar Ergenekoncuların yaptıklarını şimdi PKK ve KCK yapıyor. Tutuklamalardan, tutuklamaları kastettiniz ama uzun süredir belki güneydoğuda yaşamıyorsunuz, bu bölgelere yerleşmiş insanlarsınız. Ben Diyarbakır'da yaşayan bir insan olarak şu anda güneydoğuda ve Diyarbakır'da demokrasinin "d" sinden bile bahsedemiyorum, çünkü oradaki insanlarda bu defa tersi bir zulüm başladı, "Mazlumum." diyen insanlar zalimleşti. "KCK" diyorsunuz... Erkek çocuklarına artık etek giydiriliyor, onurları çalınıyor, onlara eşarp bağlatılıyor. Kürt çocuklarının onurları çalınıyor. Kürt çocukları öldürülüyor. 2006'da Koşuyolu'nda 7'si çocuk, 11 kişi katledildi PKK tarafından.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Böyle bir acılı aileyle böyle bir tartışmaya girmek...

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ben de bir acılı aileyim, lütfen kesmeyin.

BAŞKAN – Lütfen, Sayın Önder.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ben bir Diyarbakırlı olarak Necdet kardeşimi... Lütfen dinler misiniz. Aile, hanımefendiyle biz anlaşıyoruz göz göze, çünkü o babasını kaybetti, ben evladımı kaybettim.

BEGÜM ERDOĞAN – Ben dinlemek istiyorum lütfen.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ama Yunus Emre'nin dediği gibi: "Ben gelmedim davi için / Benim işim sevi için / Dostun evi gönüllerdir / Gönüller yapmaya geldim."

Koşuyolu'nda dediğim gibi 7'si çocuk 11 kişi PKK tarafından katledildi. Final Dershanesi önünde 6'sı çocuk -1'i de benim oğlum- 1'i baba 7 kişi katledildi. Güneydoğuda insanlar şu anda pandomim sanatçısına dönmüş durumdadır.

BAŞKAN – Oya Hanım, toparlayalım.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Başka bir partiden olduklarını söyleyemiyorlar, kaşlarıyla gözleriyle konuşuyorlar.

Ben, Necdet kardeşim, tutuklamaların neden olduğunu bilemem, hukukçu değilim, yargıç değilim ama bunları da bilmenizi istedim. Acınızı yürekten paylaşıyorum. Faili meçhullerin mutlaka ortaya çıkarılmasını istiyorum. Hiçbir cinayetin yani güneydoğuda hiçbir siyasi cinayetin gizli kalmasını istemiyorum, hiç cinayet olmasın, hele faili meçhul hiç olmasın. Allah yardımcınız olsun, Allah sabırlar versin diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Kurt...

ADİL KURT (Hakkâri) – Öncelikle aileden şunu öğrenmek istiyorum. Tabii, hemşehrileri olarak aileyi yakından tanıyan biri olarak da bazı sorular sormak istiyorum. Merhum katledildiği dönem itibarıyla siyasi herhangi bir aktivite içerisinde miydi? Bu önemli. Tabii ki devletin üst kademesinde görevli bir bürokrat olarak devletin girdisini çıktısını da bilen bir pozisyonda. Demin Begüm Hanım'ın ifade ettiği o uyuşturucu yapımına ilişkin bilgi, belge, dokümanlar, o dönem itibarıyla Türkiye'de piyasada dönen kara para trafiği vesaire anlamlıdır bu bilgi. Bunun dışında aileyle, merhumun aileyle paylaştığı sır niteliğinde bilgi var mıydı? Mesela, o dönem basına yansıyan, bu katlediliş tarihinden itibaren basına yansıyan, doğru mu yanlış mı hiçbir zaman teyit edilemeyen bilgiler de oldu. Mesela, o bilgilerden bir tanesi, hafızam beni yanıltmıyorsa, ceset torbalarıyla ilgili bölgeye sevk edilen ceset torbalarıyla ilgili bilgilerdi. Demirel'in ifadesi var, işte: "Biz Dicle kıyısındaki bir kuzunun da akıbetini bilen durumundayız, yani her şeye vâkifız." Dolayısıyla bu talebinizi yani gönüllü olarak gelip Komisyona bilgi veren bir aile olarak bu talebi, Tansu Çiller, Mehmet Ağar, İbrahim Şahin ve Süleyman Demirel'in yargılanmasına ilişkin talebinizi resmiyete, bu açıklamanızdan itibaren resmiyete mi dökmüş oluyorsunuz? Onu ifade edeyim.

Oya Hanım'a da şunu söyleyeyim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Çok karşılıklı olmasın.

ADİL KURT (Hakkâri) – Karşılıklı olmayacak.

12 Eylül 2006 tarihinde Koşuyolu Parkı'ndaki patlamada katledilenlerin acısını hissetmiş olsaydınız, Veli Küçük'ün ajandasındaki bilgilerden haberiniz olurdu.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ondan da var.

ADİL KURT (Hakkâri) – Veli Küçük, o insanlar ne şekilde katledildi, nasıl bir organizasyonla katledildiği ve o bombaların nasıl oraya konulduğu...

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ortaklar, ortaklar biliyoruz, beraber hareket ediyorlar.

ADİL KURT (Hakkâri) – Bir şey söyleyeyim. İkincisi...

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Kürt Ergenekon'u daha açığa çıkmadı, o da çıkacak.

ADİL KURT (Hakkâri) – Lütfen, biz, siz konuşurken hiç müdahale etmedik.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Siz benim şahsıma karşı konuştuğunuz için cevap veriyorum. Ben aileyle konuştum.

ADİL KURT (Hakkâri) – Ben bir şey söyleyeyim. Yani her söz alışınızda rencide edici olmak durumunda değilsiniz.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Neden siz rencide oluyorsunuz? Ben PKK'ya laf söylüyorum.

ADİL KURT (Hakkâri) – İkinci bir şey daha söyleyeyim.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Bir dakika, siz PKK'lı mısınız, BDP'li misiniz?

ADİL KURT (Hakkâri) – Ben bitireyim.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Siz PKK'lı mısınız? Niçin rencide oluyorsunuz?

ADİL KURT (Hakkâri) – Sizi böyle bir soru sormaktan men ederim.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Siz ne hakla beni men ediyorsunuz?

ADİL KURT (Hakkâri) – Toparlayın kendinizi. Sizi böyle bir soru sormaktan men ederim.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Siz bana karşı cevap veremezsiniz.

BAŞKAN – Sayın Kurt, daha sakin...

ADİL KURT (Hakkâri) – Sizi böyle bir soru sormaktan men ederim. Lütfen kendinizi bilin.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ya siz kimsiniz beni men edeceksiniz. Size ne ben nasıl istersem öyle konuşurum.

ADİL KURT (Hakkâri) – İkincisi: Sizin bakanınız daha iki gün önce PKK içerisinde, KCK içerisine sızdırılıp suç işlemek durumunda olan MİT görevlilerinden söz etti. Eğer hakikaten samimiyetiniz varsa bu konuda bir Meclis araştırma önergesi verirsiniz, inceletirsiniz, o dönemin tüm olaylarını inceletmeyi talep edersiniz, biz de size destek veririz.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Benim grubum gerekli çalışmaları yapacaktır. Hepsini aydınlatılacaktır. Endişeniz olmasın.

ADİL KURT (Hakkâri) – Umarım, umarım. Uğur Kaymaz'ın da aydınlatılır.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Aydınlatılması gerek. Bütün cinayetler aydınlatılmalı, kesinlikle katılıyorum. Ben hepsine varım, yüreğiniz yetiyorsa ona da varım. Yüreğiniz yetiyorsa PKK'nın işlediği...

ADİL KURT (Hakkâri) – Bizimle yürek yarıştıramazsınız.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Siz mi? Sizde yürek ne arar ya. Sizde yürek ne gezer.

BAŞKAN – Bakın, lütfen, aileye saygı gösterelim.

Sayın Kurt, Sayın Eronat, rica ediyorum, tamam, kapatalım mikrofonlarınızı.

Sayın Halaçoğlu...

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Teşekkür ederim.

Benim birkaç tane sorum olacak. Burada bize verilen kâğıtta şöyle bir şey söylüyor: “9 Mayıs 1994 tarihinde akşam dokuz sularında arkadaşları ile bir araya geldikten sonra kayboldu.” Arkadaşlarından haberdar oldular mı? Naif Beylere soruyorum, onların verdikleri kâğıt, onlarla ilgili.

BAŞKAN – Uzmanımızın hazırladığı kâğıt.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Uzmanın hazırladığı.

“19.00 sularında arkadaşlarıyla bir araya geldikten sonra kayboldu. Kayboluşunun 3’üncü günü 12 Mayıs 1994’te Namık Erdoğan’ın cesedi Kırıkkale ili Kızılırmak ilçesi yakınlarında köylüler tarafından bulundu.” diyor. Doğrudur değil mi bu? Şimdi, bu arkadaşlarının bu kayboluştan haberleri oldu mu, yanlarında mıydı, farklı yerde miydi? Bu birincisi.

İkincisi: Kaybolmasıyla bağlantılı olarak bunun acaba devlet tarafından, devletin bir birimi tarafından mı alındı, yoksa az önce Hüseyin Bey’in söylediği gibi bir uyuşturucu meselesi dolayısıyla başka bir grup tarafından mı alındı? Çünkü genelde devlet eliyle yapılan faili meçhullerde ceset bulunamıyor. Burada ceset üç gün sonra Kızılırmak kenarında bulunmuş.

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Hocam, özür dilerim, uyuşturucu demedim ben, ihalelerdeki rant kavgası...

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Hayır, hayır. Şunun için: İhalelerde mi? Uyuşturucu kaçakçılığıyla... Teftiş kurulu olduğu için, onun için söyledim.

HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli) – Sağlık Bakanlığındaki ihalelerle...

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Ha, ihalelerle. Yani bir mafyaya mı kurban gitti acaba? Onu merak ettim de onun için söylüyorum. Şimdi, “Kürt olduğu için öldürüldü.” dediniz, siz, Necdet Bey. Yani o kadar çok Kürt vatandaşımız vardı ki, bürokrat da vardı yani bu özellikle Kürt olduğu için neden öldürüldü? Bir sebebi mi vardı, “Kürt olması sebebiyle öldürüldü.” diyorsunuz? Şimdi, o kadar çok Kürt vardı ki o zaman yine bürokrasi içerisinde, hatta yani ondan bir önceki cumhurbaşkanı da Kürt’ü yani. Dolayısıyla buradan bir şeyim var. Yani cesedin bulunması zaten bir mafya görüntüsü veriyor. Ceset bulunmaz normal şartlarda. Devlet tarafından genelde faili meçhul... Bugüne kadar dinlediğimiz ve izlediğimiz kadarıyla faili meçhullerde ceset bulunmuyor.

NECDET ERDOĞAN – Ankara’daki bütün faili meçhullerde cesetler bulundu.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Ama faili meçhullerde bulundu da, bakın, hepsinin devlet eliyle yapılıp yapılmadığı meselesi yani sizin gözaltına alındığı veya devlet tarafından bir şekilde tutuklandığı veya işkence gördüğü gibi bir bilginiz var mı?

İkincisi, sorularımı bitireyim: Bir de Naif Bey mesela size herhangi bir tehdit oldu mu? Siz de Kürt’ünüz, siz de radyoloji uzmanısınız, 1949’da doğmuşsunuz, tıp fakültesi mezunusunuz, benimle aynı yaştasınız ve üniversitelerde... Bu kadar zaman içerisinden geçmişsiniz. 1970’le 80 arasındaki tam olayların civcivli zamanı üniversiteyi okuduğunuz dönem yani benim de 68’den itibaren

okuduğuma göre üniversiteyi yani o sıralarda sizin başınıza bir şey geldi mi, bir tehdit aldınız mı veya kardeşiniz herhangi bir siyasi örgüt içerisinde yer aldı mı? Durup dururken kaybolmasının sebebini öğrenmek için soruyorum. Yani ille devlet mi, yanlış yerde araştırıyor olmayasınız, mafya tarafından mı oldu?

Bu balistikle ilgili araştırmalarınızda, şimdi, onun cesedinin bulunduğu tarih 12 Mayıs 1994, ondan sonra balistik rapor istediniz mi hemen? Yani avukatınız istedi mi? Normalde istenmesi lazım.

NAİF ERDOĞAN - O zaman hemen devreye gireyim. Bir kere bir şeyi belki gözden kaçırdınız. Şimdi, bu çete işi mi? Yani eğer bunu çete işi olarak görürseniz bu mantığı nasıl izah ediyorsunuz? Çete savcılığa giriyor, adliyeye giriyor, delilleri yok ediyor, öyle mi?

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Çok mümkün.

NAİF ERDOĞAN – Mümkün... O zaman, çete devleti olarak tanımlıyorsunuz.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Hayır. Çeteler her yere girip... Hele hele mafya dersenez, herkesle iş birliği yapar ve her yerden bu belgeleri yok edebilir ve alabilir de.

NAİF ERDOĞAN – Yani “Hukuk devleti yok.” diyorsunuz.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Tabii, hukuk devleti...

NAİF ERDOĞAN – Şimdi, ben size söyleyeyim bu bir çete işi değil.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Peki, şimdi, bakın öyle diyorsunuz, “Devlet nasıl çete barındırıyor?” diyorsunuz, bütün faili meçhullerin nasıl meydana geldiğini zannediyorsunuz?

NAİF ERDOĞAN – Şimdi, ben size izah edeyim bunun çete olmadığını. Bakınız bu çok profesyonel bir iş. Yani Türkiye Cumhuriyeti’nde hiçbir çete böyle profesyonel bir iş yapamaz. Kendi arabasıyla götürülüyor. Kendi arabasıyla infaz ediliyor. Araba getiriliyor.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Arabayı gördünüz mü?

NAİF ERDOĞAN – Bakın anlatıyorum.

Araba getiriliyor, sağlık lojmanlarının önüne konuyor, cüretkâr bir şekilde şeyi örtülüyor arabanın, plakası değiştiriliyor. Şimdi, siz bunları bir çete vasıtasıyla yapamazsınız ve klimatolojiye girdiği zaman arabada hiçbir el izi bulunmuyor. O ara emniyete yapmış olduğumuz müracaatta sevindik arabanın bulunmasına, dedik ki: “Arabada birtakım el izleri, parmak izleri çıkabilir.” Bir tane yetkili bize dedi ki: “Ya, ancak polis teşkilatının uzmanları arabalarda herhangi bir iz bırakmaz şeklinde temizleyebilirler, bunun dışında hiçbir vatandaş buna yapamaz.” Şimdi, bu kadar delilden sonra hâlâ çete üzerinde durmak tabii çok mantıklı gelmiyor.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Vallahi, pek fazla ben onu delil olarak görmüyorum yani arabada iz bulunmaması bir delil değil. Arabada iz bulunmamasını sağlayacak o kadar büyük mafya grupları var ki yani bunları sadece onunla niye değerlendiriyorsunuz ki sadece?

REFİK ERYILMAZ (Hatay) – Özür diliyorum, böyle bir mantık olur mu?

NAİF ERDOĞAN – Yani bu nasıl bir mantık, anlamakta güçlük çekiyorum.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Affederdiniz ama bakın, o sizin mantığınız değil, benim mantığımla söylüyorum ben.

NAİF ERDOĞAN – Mantığınıza saygı duyuyorum ama yani ben kabul edemiyorum o mantığı.

REFİK ERYILMAZ (Hatay) – Başkanım, özür diliyorum, bir iki kelime konuşacağım.

BAŞKAN – Bitmedi daha sözü.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Yani ben sizin mantığınızla sormuyorum, ben kendi mantığımla soruyorum ve farklı... Yani şöyle oldu böyle oldu sizin anlattığınızın ötesinde ben bir şeyler öğrenmek istiyorum. Şimdi, on altı sene sonra balistiğin sonucunu elde ettiğinizi söylüyorsunuz. Balistiğe ne zaman başvurmuşunuz, hangi tarihte? Balistik araştırması için avukatınız başvurdu mu?

NAİF ERDOĞAN – Ben kendim bizzat savcılığa başvurdum.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Hangi tarihte başvurdunuz?

NAİF ERDOĞAN – 94.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – 94'te başvurdunuz, sonucu on altı sene sonra mı verdiler?

NAİF ERDOĞAN – Balistiğe gittiği söylendi. Yani şimdi o kadar şey oldu ki o dönem içerisinde, artık bunların planlı bir şekilde yapıldığı anlaşılınca... Bakın, biz şimdi burada serbestçe konuşabiliyoruz. Şu anda biz İnsan Hakları Komisyonuna gelmişiz, eskiden biz bunları konuşamazdık, siz o yılları yaşadınız, madem benimle aynı yaştasınız. Biz o zamanlar Mehmet Ağar'dan bahsedemedik, biz o zaman Tansu Çiller'den bahsedemedik, biz devlet böyle bir şey yaptı diyemedik, biz o zaman özgür değildik. Şimdi ne kadar özgürüz? Daha özgürüz.

Yani bakın, siz yılları karıştırıyorsunuz.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Yılları karıştırmıyorum.

NAİF ERDOĞAN – Ben o zaman bunları söylediğim zaman tutuklanırdım, ama şimdi bir İnsan Hakları Komisyonunda rahatça söyleyebiliyorum. Bunları dikkate almak lazım.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Bakın, ben de bir şey söyleyeyim size. O söylediğiniz tarihlerde ben Türk Tarih Kurumu Başkanıydım, her şeyi de söylüyordum, hiç kimse de beni tutuklamaya kalkışmadı.

NAİF ERDOĞAN – Bırakın siz!

BAŞKAN – Karşılıklı olmasın, tamam.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Tabii, siz Kürt'tünüz, ben Türk'tüm, ondan dolayı mı?

NAİF ERDOĞAN – Evet.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Kürt olan birçok arkadaşım vardı, onlar da söylüyordu.

BAŞKAN – Hocam, toparlayın.

NAİF ERDOĞAN – Siz doğru şeyler mi söylüyordunuz?

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Tabii, doğru şeyler söylüyordum.

NAİF ERDOĞAN – Bana göre terstir, yani bu değişir.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Size göre ters olan, bana göre doğru şeyler söylüyordum.

NAİF ERDOĞAN – Ee, tabii, size göre doğrudur, bana göre yanlıştır.

BAŞKAN – Hocam, siz sözünüzü bitirdiniz sanırım.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Evet.

NAİF ERDOĞAN – Peki, bu kadar, tamam.

BAŞKAN – Evet, Sayın Önder.

Arkadaşlar, zamanımız azalıyor, yavaş yavaş toparlayalım.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Ben de ailenin acısını paylaşıyorum, fakat burada beni çok üzen bir şey oldu. Bu komisyona katılan sayın üyeler bir şeyi gözden kaçırıyorlar, buna Sayın Başkan, özellikle sizin müdahale etmeniz gerekiyor, o da şudur: Bu konuşmayı baştan sona izleyen bir faili meçhul yakını... Ben eğer bir faili meçhul yakını olsaydım, Erdoğan ailesinin burada muhatap kaldığı soruları önceden izleseydim, bağırma taş basar, bu komisyona gelmezdim.

Şimdi, gözden kaçırılan şu: Bir komisyon üyesi, burada elindeki sadece birkaç sayfalık bir veriyle, aileye dedektiflik yapamaz, birincisi bu.

Bir komisyon üyesi, burada yakınına kaybetmiş bir aileye “Balistik istediniz mi?” diye sorma, bir uygun kavram bulamıyorum, tecessüs etmek de istemiyorum kimseyi, hukuktan ve hukuki prosedürlere bihaber bir şekilde davranamaz.

Yakını öldürülen biri devlet kapısında “Balistiği yapın.” demez, bu bir kamu davasıdır, kamu bunun bütün balistiğini de, üstününü de, esiresini de halk adına araştırmak zorundadır. Bu soruyu tekrar aileye sormak, yani şu manaya gelir Sayın Halaçoğlu, Siz bu konuda gerekeni yapmamışsınız gibi, aile burada mağdurken ihmalkârlıkla itham edilir, buna kimsenin hakkı yok.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Siz başlangıçta haberiniz yoktu...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Gerek yok, sizin konuşmanızı dinledim.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Benim ismimi zikredip...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Yahu, senin mübarek adından vazgeçtim, ben herhangi bir üye diyeyim.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – “On altı sene sonra balistiğin sonucu 2010 yılında alındı.” deyince...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Bu aileye sorulmaz, cesaretin varsa devlete sorarsın.

YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Hayır, devlete de sorarım ama buraya da sorarım...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Devletin yakasına yapışsın, aileye sorulmaz.
YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Ama olur mu öyle şey!
SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Bir dakika, bir dakika...
YUSUF HALAÇOĞLU (Kayseri) – Sizden mi emir alacağım?
SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Benden emir alma, ama insanlık denen bir şey var.
BAŞKAN – Toplantıya ara veriyorum.

Kapanma Saati: 12.35

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 12.40

BAŞKAN: Ayhan Sefer ÜSTÜN (Sakarya)

----- 0 -----

BAŞKAN – Evet, tekrar toplantıyı açıyorum.

Bir tartışma ortamı yaşandı. Maalesef zaman zaman bunlar oluyor, farklı tanıklar geldiğinden farklı sorular sorulabiliyor. Her ne kadar sorunun içeriğine katılmasak da daha bence yumuşak bir üslupla hitap etmekte fayda var, aksi takdirde bu komisyon çalışmalarını yürütemez.

Ben son olarak aileye söz vereceğim.

Sayın Naif Erdoğan, buyurun.

NAİF ERDOĞAN – Sayın Başkan, değerli üyeler; çerçevesini çizmiş olduğum olayda tabii ki farklı görüşler, farklı sorular oldu. Her soru sorulabilir, neticede biz burada demokratik bir mücadele vermeye çalışıyoruz, ama Sayın Halaçoğlu'nun sorduğu soruya demin cevap verdim, siz yoktunuz, onu tekrarlayayım. Bireysel miydi, çete işi miydi?

O zamanki milletvekilimiz Doğru Yol Partisinde Mustafa Zeydan Bey vardı. Mustafa Zeydan Bey de bize yakın akraba olur. Onunla bir oturumumuzda biz de bunu tahlil ettik. Yani bu bireysel bir olay mı, çete işi mi? Ve karar verdik. Eğer bu bireysel ise, devletten yardım alarak kendi imkânlarımızla bunu araştıralım diye. “Ben de bir taraftan devletle ilgili bir araştırma yapayım.” dedi ve aradan iki gün geçtikten sonra telefonuma aynen şu cevabı verdi: “Allah kahretsin, Allah belalarını versin.” dedi. Yani bu işin devlet tarafından yapıldığını belirgin bir şekilde bize belirtti. Sonraki konuşmalarımızda da yine aynı şekilde belirtti ki o zaman Tansu Çiller dönemiymiş, Mustafa Bey de yörenin hassasiyeti nedeniyle, özellikle güvenlik açısından da bahse konu kurumlarla yakın ilişki içerisindeydi. Bunu söyleyeyim.

Yani bu kesinlikle faili meçhul cinayetlerin planlı, programlı yapıldığı bir dönemdi ve bu faili meçhul cinayet de bunlardan bir tanesiydi, sistematikti, profesyoneldi, sonraki olaylar zaten bunu teyit etti. Yani özel harekât bunu teyit etti.

Ha, ne olabilir? Şöyle bir şey var: Teftiş kurulunda görev yaptığı sırada farklı görüşler vardı o zaman teftiş kurulu içerisinde ve Namık Erdoğan'a da devamlı, işte, bu Kürt'ün... Tabii, o zaman hakikaten Kürt olan Kürtçü oluyordu. Öyle bir dönem yaşadık ne yazık ki.

Bunun şöyle bir etkisi olabilir. Tabii, bunların hepsi varsayımdır, yani belge olmadan bunları söylemek istemiyorum, ama kendi düşün tarzımı ifade etmek istiyorum. Namık Erdoğan çok tehlikeli bir adam. Uyuşturucuya engel oluyor, teftiş kurulunda engel, orada engel, burada engel, çünkü o

zaman sistem içerisinde, bu Çatlı değil ama, başka biri daha var, Haluk Kırcı grubu, işte oradan ihale alıyor vesaire. Ee, Namık Erdoğan buraya engel, şuraya engel... Nasıl yaparız bunu? Ee, Kürt bir taraftan da. Acaba biz bunu bu listenin içerisinde, bu potanın içine atabilir miyiz? Bu benim düşün tarzımdır. Yoksa Namık Erdoğan'ın hani giysisiyle, o zaman sanıyorum bir kravatı vardı, yeşil, kırmızı bir kravatı. Yani size eğer birini bir şekilde potansiyel bir suçlu görürseniz, giysisini bir örgütün formasına uydurursunuz filan. Yani o dönemler böyle dönemlerdi, ama Namık Erdoğan dürüst bir bürokrattı, Namık Erdoğan gerçekten kardeşim, ağabeyim olduğu için söylemiyorum, ülkesini, vatanını, milletini sizler kadar seven, öyle söyleyeyim, bir bürokrattı.

Benim burada sizden istediğim, gerçekten bu işin içerisine bizim kadar, yani bizim yüreğimizin yandığı kadar sizin de yüreğiniz yansın, bu işi çözelim. Namık Erdoğan olayı aslında Türkiye'de faili meçhul cinayetlerin hepsinin çözümü demektir. Türkiye bu bataklık zemin üzerinde demokrasisini, özgürlüğünü geliştiremez.

Yardıminızı bekliyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, ben teşekkür ederim.

İrfan Bey, sizin bir toparlamanız olacak mı?

İRFAN BİLGİN – Ben demokratik, gerçekten insan haklarına saygılı bir ülkede yaşamak istiyorum. Yani yaşam hakkı doğuştan var olan bir haktır, kimsenin bunu ortadan kaldırmaya hakkı yoktur. Suçluysa çıkarılır, yasa önünde yargılanır, suçu neyse verilir. Ben böyle bir ülke istiyorum. Bu ülke için de ne gerekiyorsa bir fert olarak yapmaya çalışacağım, yapacağım, sizin de bu konuda duyarlı olduğunuzu da görüyoruz. Bu konuda, hep birlikte -bence bu ülke demokratik bir ülke olmaya layık bir ülke- elimizden gelen her şeyi yaparsak olayları çözeriz, sonuna kadar gidersek çözeriz. Birilerine dokunup diğerlerini es geçmek değil, genelde suçu kim işlemişse, talimatı kim vermişse bunları ortaya çıkarırsak, kendisiyle yüzleşirse bu ülke, kendi yasalarını kendisi yaparsa demokratikleşir, bizim de bunda katkımız olur diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Necdet Bey, sizin de son sözlerinizi alalım.

NECDET ERDOĞAN – Ben sadece komisyondaki bazı sayın milletvekillerinin biraz empati yapmasını diliyorum.

BAŞKAN – Evet.

Begüm Hanım.

BEGÜM ERDOĞAN – Benim babam bu devlete otuz yıl hizmet etmiş bir bürokrat. Demin amcamın da ifade etmiş olduğu gibi yolsuzlukların üzerine gittiği için, tabii, her yerde engeldi benim

babam bazı çıkar çevreleri için. Ancak benim babam o kadar dürüst ve namuslu bir bürokrattı ki devlet lojman verdi, benim evim var, ihtiyacı olan insanlar otursun dedi, oturmadı. Devlet ona seyahatlerine uçakla git dedi, devletin parası uçağa gitmesin diye otobüsle seyahat etti. Yani her türlü devletin çıkarlarını koruyup gözetken ve o şekilde çalışan bir adamdı. Bu şekilde bir ölümü asla hak etmemiştir, faillerinin bulunması için ben canım pahasına da olsa elimden ne geliyorsa yapacağım ve o insanların cezalarını çekmiş olduğunu görene kadar da rahat uyumayacağım.

Bu kadar.

BAŞKAN – Biz de acınıza katılıyoruz. Allah rahmet eylesin, başınız sağ olsun.

Tabii, bu komisyon, arkadaşlar, şöyle de bir misyon üstlenilmeye çalışılıyor, yani faili meçhulleri araştırma komisyonu gibi çalışsın isteniyor. Bu alt komisyonu kurarken ki amacımız bu değildi. Asıl amacımız, son otuz yılda bu terör belasından dolayı ortaya çıkan yaşam hakkı ihlallerinin tespitiydi. Burada polisimiz, askerimiz, sivil vatandaşımız, bürokratımız, hatta dağdaki o terörist dediğimiz, ama bizim vatandaşımız olan insanlarımız öldü. Bir defa bunu ortaya koymak ve buradan da birtakım özel hikâyelerle “Artık yeter!” diyebileceğimiz bir sonuca varalım istedik, ama zaman zaman faili meçhul durumuna da kaydı. Bu sizin anlattığınız olay aslında tam bir faili meçhul vakası.

Biz hep şunu söyledik. Mecliste grupların anlaşması durumunda, bizim İnsan Hakları Komisyonumuz böyle bir misyon üstlenebilir, ancak tüm grupların anlaşmasıyla böyle bir görevi alabiliriz. Bunun dışında, Genel Kurulda da çıkacak bir kararla bir araştırma komisyonu kurulabilir. Amacımız, arzumuz gerçekten de bu faili meçhullerin ortaya çıkarılması.

Bir rakama göre 17 bin deniliyor, bir rakama göre bin deniliyor, ama son olarak sanki 2.500 civarında gibi, böyle bir durum ortaya çıktı. Bir kişi dahi olsa bunların ortaya çıkarılması lazım. Zaman zaman bunun devlet yetkisini kullanan kişiler tarafından işlendiği, zaman zaman da bir kısmının yine terör örgütleri tarafından işleme noktasında elimizde çok net bilgiler var.

Bu komisyon objektif ve tarafsız davranmaya çalışıyor, nereden, hangi taraftan veya kimler tarafından bir faili meçhul işlenirse işlensin o konunun üzerine gitmeye çalışılıyor ve bunu savcılara iletiyor.

Bakın, yine bu komisyon sayesinde birçok olay aydınlatıldı veya dosyalar tozlu raflardan indirildi. Son olarak, işte, Tunceli’de işlenen bir faili meçhulün burada anlatımı sonucunda bu dosyalar tozlu raflardan indi. Bunu bir kamu görevlisinin işlediği iddia ediliyordu.

Bunun dışında, yine, burada, dinlenen Kürt aydınların vermiş olduğu listeler savcılara suç duyurusunda bulunuldu. Dolayısıyla, burada çok komplike bir mesele var. Yani söylemek istemiyorum ama at izi ile it izinin karıştığı bir durum var. Dolayısıyla, devlet gerçekten devlet olacaksa bu at izi ile it izini ayırmalı ve bu topraklarda kim cinayet işliyorsa hepsi mutlaka yargı

önüne çıkartılmalı. Dolayısıyla, devlet ancak bu şekilde kendini ispat edebilir. Bizim de arzumuz bu faili meçhullerin ortaya çıkarılması.

Bugün buraya geldiniz, bize bilgi verdiniz. Sizlere teşekkür ediyoruz. Umarım en kısa zamanda bu cinayetler aydınlanır ve sizin de vicdanınız, devletin de vicdanı, bizim de vicdanımız rahatlar diyorum.

Toplantıyı kapatıyorum, saygılar sunuyorum.

Kapanma Saati: 12.50